

IVAN HOFFMAN

Jak k tomu přijde slovo, že si ho svévolně bere do úst kdejaký hulvát? Co slovo zmůže proti těm, co ho berou nadarmo, aniž by měli co říct? Kde najde zastání slovo překroucené, vytržené z kontextu, slovo umlčené, či nespravedlivě nařčené ze lži? A co s tím, když je slovo krásné vláčeno žumpou či zneváženo slovo moudré?

Denně přihlížíme utrpení zneužitých slov. Ve vypjatých časech, kdy na společnost dolehne krize, anebo když bojuje o moc, slova trpí víc, ale jedná se o trend obecný, dlouhodobý. Slova trpí na hrubou, neomalenou řeč, ale i na řeč povrchní, mělkou. Jen vzácně si slova libují v hezké větě. Mnohá bloudí v chaosu, ohýbá je strach.

Aktuálně se roztrhl pytel se slovy zneužívanými v politických kampaních. Politická kampaň se stala karikaturou komunikace. Slova se užívá téměř výlučně k hašteření, znectění konkurence, není jim cizí záludnost, škodolibost a faleš. Protože se prosadilo přesvědčení, že nejlepší obranou je útok, jsou slova

zavlečena do konfliktů, vedou se jimi zákeřné podpásové údery. Také jsou ale zneužívána po způsobu reklamních kampaní, tedy k manipulaci, kterou politický marketing preferuje před argumentací.

V politické kampani je každé druhé slovo slaboduchý kýč, prvoplánové heslo, prázdná fráze. Slovy je kolorována nevraživost, vztek, ale také namyšlenost, domýšlivost, povýšenost. Politické kampaně provází nervozita a smutek. Není v silách rozverných aktivistů, nakládajících se slovem jako s klackem, vrátit slovu důstojnost. Tohoto úkolu se mohou zhostit pouze lidé, kterým na slovu záleží, kteří na slovo věří.

Pokaždé, když společnost propadne hysterii, když se lidé, jak se říká, necítí, odnese to slovo. Lidé se po kampani otřepou, fanatici se zklidní, ale ta pachuč zmrzačených slov dlouho zůstává. Cítíme, že poškozená, zneužitá slova nejsou k užitku, nechávají nás na holičkách, nelze jimi obnovit přetržený dialog.

Nakonec nám dojde, že máme větší problém, než zda bude prezidentem Petr nebo Pavel a že tím problémem je deficit použitelných slov. Zásadní politická otázka dneška tedy pro někoho překvapivě zní: Co můžeme udělat pro slovo? Možná nabídnout mu azyl. Slušné zacházení. Osvědčené počítání do deseti. Opakovat si, že mlčeti je zlato. Být slovu přítelem. Být mu k ruce. Polepšíme-li se, třeba nám slovo odpustí, třeba to s námi ještě zkusí!

| IVAN HOFFMAN

■ ■ ■ ■ ■ (3 votes, average: 5,00 out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím pravidla diskuze.

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

